

(สำเนา)

๐๖๐๑/๑๐๙๕

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ทำข้างวังหน้า กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๒ กรกฎาคม ๒๕๓๐

เรื่อง ที่ดินหวงห้าม(ที่เขยยะมูลฝอย)จังหวัดสมุทรปราการ

เรียน ปลัดกระทรวงมหาดไทย

อ้างถึง (๑) หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนมาก ที่ มท ๐๗๑๑/๑๐๔๑๖

ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๒๙

(๒) หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนมาก

ที่ นร ๐๕๐๑/๕๑๑๒ ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๒๙

สิ่งที่ส่งมาด้วย (๑) สำเนาหนังสือกรมที่ดิน ด่วนมาก ที่ มท ๐๗๑๑/๒๐๒๙๑

ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๒๙

(๒) สำเนาหนังสือกรมที่ดิน ที่ มท ๐๗๑๑/๒๓๓๕๒ ลงวันที่ ๑๐

ตุลาคม ๒๕๒๙

ตามหนังสือของกระทรวงมหาดไทยที่อ้างถึง (๑) ได้ขอให้สำนักงาน
คณะกรรมการกฤษฎีกาให้ความเห็นในปัญหาข้อกฎหมายว่า

๑. ที่ดินหวงห้ามตามประกาศหวงห้ามที่ดินชายทะเลฝั่งตะวันออก จังหวัด
สมุทรปราการ (หวงห้ามไว้สำหรับใช้ราชการเขยยะมูลฝอย) ลงวันที่ ๕ ตุลาคม พุทธศักราช
๒๔๗๒ เป็นที่ราชพัสดุหรือไม่

๒. หากที่ดินดังกล่าวเป็นที่ราชพัสดุ ควรให้กระทรวงการคลังเป็นผู้ดำเนินการ
ถอนการหวงห้าม หรือควรให้กระทรวงมหาดไทยดำเนินการต่อไปตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่
๗ มกราคม ๒๕๒๙

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ตรวจพิจารณาเรื่องนี้แล้ว โดยได้มีผู้แทน
กระทรวงมหาดไทย (กรมที่ดินและจังหวัดสมุทรปราการ) และผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมธน
ารักษ์) ไปร่วมพิจารณาด้วย ปรากฏว่า ในการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสภาพที่ดินหวงห้าม
ดังกล่าวเพิ่มเติมของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้ความเพิ่มเติมว่า หลังจากที่จังหวัด
สมุทรปราการได้ออกประกาศเมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๔๗๒ หวงห้ามที่ดินชายทะเลฝั่ง
ตะวันออก จังหวัดสมุทรปราการ ไว้สำหรับใช้ราชการเขยยะมูลฝอย (ตามที่กระทรวงมหาดไทยได้
กล่าวถึงในการขอความเห็นในปัญหาข้อกฎหมายครั้งนี้) แล้ว ต่อมาได้มีประกาศให้ใช้"พระราช

กฤษฎีกากำหนดการแบ่งที่ดินในอำเภอบางบ่อ บางพลี จังหวัดสมุทรปราการ และบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ให้แก่ราษฎร พ.ศ.๒๔๗๓” บังคับถึงอำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ พ.ศ.๒๔๗๔ (ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ หน้า ๓๙๒ วันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๔๗๔) ใช้บังคับ ซึ่งมีผลทำให้เขตที่ดินที่จะจัดแบ่งให้แก่ราษฎรตามพระราชกฤษฎีกากำหนดการแบ่งที่ดิน ฯลฯ พ.ศ.๒๔๗๓ คลุมถึงบริเวณที่ดินที่ได้ประกาศหวงห้ามดังกล่าวด้วย ซึ่งในเรื่องนี้ จังหวัดสมุทรปราการได้ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้ว ปรากฏว่าได้มีการจัดที่ดินให้แก่ราษฎรตามพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวและได้มีการออกโฉนดที่ดินให้แก่ราษฎรในท้องที่ตำบลบางเมือง ตำบลท้ายบ้าน ตำบลบางปู และตำบลอื่นๆ อำเภอเมืองสมุทรปราการ อำเภอบางพลี และอำเภอบางบ่อด้วยแล้ว และหลังจากนั้น ก็ได้มีพระราชบัญญัติยกเลิกกฎหมายว่าด้วยการแบ่งที่ดินในอำเภอสุมทรปราการ บางบ่อ บางพลี จังหวัดพระนคร และอำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา พุทธศักราช ๒๔๘๙ ออกมายกเลิกพระราชกฤษฎีกากำหนดการแบ่งที่ดิน ฯลฯ พ.ศ. ๒๔๗๓ รวมทั้งยกเลิกประกาศให้ใช้พระราชกฤษฎีกา ฯลฯ บังคับถึงอำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ พ.ศ.๒๔๗๔ เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๔๘๔ ทั้งนี้ ดังรายละเอียดปรากฏตามสำเนาหนังสือกรมที่ดิน ด่วนมาก ที่ มท ๐๗๑๑/๒๐๒๙๑ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๒๙ และสำเนาหนังสือกรมที่ดิน ที่ มท ๐๗๑๑/๒๓๓๕๒ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๒๙ ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย (๑) และ (๒)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาจึงเห็นว่า เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมเช่นนี้ กระทรวงมหาดไทยและกระทรวงการคลังควรจะได้พิจารณาปัญหาข้อกฎหมายร่วมกันโดยพื้นฐานของข้อเท็จจริงที่ปรากฏขึ้นใหม่ เสียชั้นหนึ่งก่อน เพราะอาจมีข้อยุติที่แตกต่างไปจากเดิม และหากกระทรวงมหาดไทยกับกระทรวงการคลังมีความเห็นแตกต่างกัน กระทรวงมหาดไทยก็อาจจะพิจารณาเสนอเรื่องให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาทบทวนหรือยืนยันมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๒๙ เกี่ยวกับการมอบหมายให้กระทรวงมหาดไทยดำเนินการในเรื่องนี้ หรือถ้าหากยังมีประเด็นข้อกฎหมายเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานที่จะต้องเป็นผู้รับผิดชอบในเรื่องนี้ กระทรวงมหาดไทยหรือกระทรวงการคลังจะเสนอขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาตีความปัญหาข้อกฎหมายต่อไปก็ได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ
(ลงชื่อ) อมร จันทรสมบูรณ์
(นายอมร จันทรสมบูรณ์)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา